

Pouka iz prošlosti za današnje vrijeme:

Jeanne d'Arc i Renesansa

Izlaganje Meagan Beets, članice LaRouche-evog znanstvenog „podrumskog“ tima

[Internetska konferencija \("Webcast"\) 6. ožujka 2015](#)

[\[https://larouchepac.com/20150306/march-6-2015-friday-webcast-jeffrey-steinberg\]](https://larouchepac.com/20150306/march-6-2015-friday-webcast-jeffrey-steinberg)

„Ljudi danas, prvo, nemaju sposobnost znati što je istina, i drugo, ne znaju kako naći istinu.“
„Pokušaj unovačenja ljudi u skup koji bi učio voditi se istinom završi uvijek da ti isti ljudi unovače one koji su njih unovačili, u neznanje“. [Te osobe jednostavno ne žele znati istinu, mučiti se za nju.]

Ključni element, iako će većina ljudi biti sklona podcijeniti taj faktor koji uskovitlava prijetnju termonuklearnog rata upravo sada, leži u činjenici da ne razgovaramo, ne poslušamo s takozvanim „razumnim, racionalnim“ igračima. Razumna osoba ne bi razmišljala na ovakav način. No psihologija prevladavajućeg oligarhijskog načela, koje nas zaokuplja kad se radi o sadašnjim predstavnicima transatlantskog sustava, razotkriva elemente zeusijanskog ludila pred izazovom, egzistencijalističkim izazovom njihovoj moći i vlasti, koji dolazi od strane zemalja udruženih oko BRICSa. Upravo oligarhijska psihologija pokazuje sklonost prema genocidnom uništenju velikog dijela ljudskog roda, ako ju se ne spriječi.

Ustvari radi se o ponavljajućem faktoru tijekom cijele povijesti Europe. Treba znati, da upravo raspoznavanje oligarhijskog načela kao stvarne sile zla, i opredjeljenje ne dopustiti da se to dogodi, spasilo je civilizaciju u prošlosti, i to bi je ponovno moglo spasiti sada. Primjer, koji LaRouche u zadnje vrijeme često navodi je poveznica Ivane Orleanske (Jean d'Arc) i Nikole Kuzanskog. Unatoč umorstvu Ivane Orleanske od strane njenih neprijatelja, upravo je taj događaj značajno pridonijeo kristalizaciji koju znamo kao Europsku Renesansu, koju su napori Nikole Kuzanskog iznijeli na svijet.

To je povijest o kojoj veoma mali broj ljudi išta zna, no ipak je značajna, ne samo sa stajališta koje svijetu dopušta shvatiti prave stvaralačke sile koje pokreću i oblikuju povijest već i zato je daje

odgovor na pitanje što bi moglo i trebalo iskristalizirati nastajanje Renasanse koju zemlje BRICSa i drugih nacija oko njih predstavljaju danas, taj novonastajući sustav.

.....
MEGAN BEETS: ... Započet ću čitanjem LaRouche-evih riječi upravo o tom pitanju. Činjenica je da se suočavamo s potpunom propasti zeusijanskog sustava što nam daje otvorene ruke razmotriti fundamentalnije pitanje: što je značenje čovječanstva? LaRouche kaže:

„Čovječanstvo i njegov značaj nalazi se u onom što čovjek ili žena pridonesu budućnosti čovječanstva; ne kako dugo žive, već što pridonesu budućnosti. Ozbiljni ljudi uredi si život na osnovi svog shvaćanja nužnih poboljšanja postojanja i opstojnosti svojih života, svojih vlastitih života. Ne postoje nikakva druga, jednostavnija pojašnjenja. Svi ljudi umiru, svi ljudi i žene. Svi će konačno umrijeti, pa koje je onda značenje njihovih života? Značenje njihova života je u onome što pridonesu budućnosti čovječanstva. ... Stoga oni ljudi koji pridonesu budućnosti čovječanstva daju značenje postojanju čovječanstva“.

1431.g. Jeanne d'Arc spaljena je na lomači u svojoj 19. godini, nakon strahovite izopačene jednogodišnje kazne zatvora, torture i suđenja od strane trulih francuskih puzavaca protobritanskog carstva i njihovih mletačkih pokrovitelja. Bili su to ljudi koji su vjerovali u sustav Zeusa [vjerovali] ako zadovolje svojim sluganskim zadaćama, poput ovog izopačenog suđenja i mučenja Ivane Orleanske možda bi oni sami mogli time sačuvati glave.

Carstvo je bilo toliko prestravljeno pred ovom devetnaestgodišnjakinjom da ju je spalilo dvaput, da bi osigurali da ništa ne ostane od njenog tijela. No, kad su vijesti o njenom slučaju, njenom suđenju i njenoj smrti dosegle tadašnje vijeće katoličke crkve, Vijeće u Baselu, kojem su iskreno govoreći mnogi njeni suci i ubojice kasnije počeli prisustvovati, kad su vijesti o njenoj smrti došle do tog Vijeća u Baselu, pokrenut je proces iskrom poslanja njenog života koja je zapalila krugove oko velikog Nikole Kuzanskog i mobilizirala ih protiv zla u društvu, koje ju je pogubilo.

Tijekom tog koncila (vijeća) Kuza je u dokumentu kojeg je iznio pred Vijeće 1433.g. pisao protivno nazočnoj zeusijanskoj kliki o istinskoj prirodi vlade, što je ustvari predstavljalo tezu o istinskoj prirodi čovječanstva i naravnog zakona. Kuza je tako napisao u svom djelu *Concordantia Catholica*:

„Stoga, budući su svi po prirodi slobodni, svaka vladavina—bilo da se sastoji od pisanog zakona, ili u živućem zakonu u liku princa ... može samo nastati dogovorom i pristankom svih osoba pod tom vlasti. Jer ako ljudi po prirodi imaju jednaku vlast i jednaku slobodu, prava, pravilno postavljena nadležnost jednog zajedničkog vladara može se jedino uspostaviti odabirom i privolom drugih, i zakon se mora uspostaviti suglašavanjem.“ To je bilo dvije godine nakon umorstva Ivane Orleanske.

Željela bih se malo vratiti unatrag i reći malo o tome što je Ivana Orleanska učinila i zašto je zeusijanski sustav bio toliko prestravljen od nje. 1420.g., 11 godina prije njene smrti Francuska je bila na rubu raspada. 1337.g., oko 85 godina ranije, francusku krunu prigrabio je Edward III, kralj Engleske. To je pokrenulo preko 100 godina ratovanja, gospodarskog uništenja i propasti, lutanja pljačkaških skupina plaćeničkih vojnika uzduž Francuske, boreći se s Englezima, boreći se jedni protiv drugih. 1347., i 4 godine kasnije 1351. kuga je izbrisala četvrtinu stanovništva Europe s lica zemlje. 1418. kraljica Francuske [Isabeau od Bavorske (također Elisabeta od Bavorske-Ingolstadt)] promijenila je stranu i postala izdajica Francuske, predavši suverenitet Francuske Englezima i postavivši engleskog kralja na prijestolje Francuske razbaštinivši svog vlastitog sina, Dauphine-a [Karla VII].

To je bila Europa u kojoj se rodila Jean d'Arc 1412.g. u malom zaseoku na sjeveru Francuske. 1429.g., kad je Jean d'Arc imala 17 godina, otpor Francuza još uvijek lojalnih Dauphineu i ideji Francuske kao nacije koja je bila pred skorom propašću, Jean d'Arc i njena fakcija uvjerala je Dauphinea, zakonitog kralja Francuske, da povjeri njoj, mladoj pastirci, oružje i vojsku potrebnu za oslobođenje Orléansa

od opsade, zadnje utvrde francuskog otpora engleskom osvajanju. Kad je Jeanne d'Arc dospjela do Orléansa na čelu francuske vojske, vodeći prekaljene veterane francuskih ratova, koji su u više navrata doživjeli neuspjehe u oslobađanju Francuske od napada Engleza, Jeanne d'Arc je uputila pismo Englezima upozoravajući ih o svojim namjerama prema njima. Da bi ljudi zadobili osjećaj o gorućoj strasti (ljubavi) prema svojoj misiji, poslužiti ću se njenim riječima:

„Isus i Marija

„Kralju Engleske, i vama. Vojvodo Bedforda, vi sebe nazivate regentom kraljevstva Francuske, vama William de la Pole, sir John Talbot, i vama, sir Thomas Scales, koji sebe zovete poručnikom [zamjenikom] spomenutog vojvode od Bedforda, položite svoje račune Nebeskom Kralju. Predajte [Božjoj] Služavki, koju je Bog poslao, ključeve svih valjanih gradova koje ste osvojili i zlostavljali u Francuskoj. Ona je došla ovdje od Boga da objavi kraljevsku krv. Potpuno je spremna sklopiti mir, ako ste voljni s njom podmiriti račune, uz uvjet da se okanite Francuske i platite za ono što ste osvojili.

Onima među vama, strijelcima, oružanim pratiocima, gospodi, i drugima koji ste pred gradom Orléansom, vratite se svojim zemljama, u ime Boga. Ako to ne učinite, čekajte riječ Služavke koja će vas nakratko posjetiti, na vašu veliku štetu. Ako to ne učinite, ja sam zapovijednica armija, i na kojem ću god mjestu naići na vaše francuske saveznike, natjerat ću ih da [to mjesto] napuste, željeli oni to ili ne; ako ne poslušaju dat ću ih sve pobiti. Poslana sam od Boga, Nebeskog Kralja, da vas istjeram iz cijele Francuske, tijelo po tijelo. A ako žele poslušati, smilovat ću im se. Nemažite nikakvih drugih mišljenja, jer nikad nećete zadržati kraljevstvo Francuske od Boga, Nebeskog Kralja, sina Marije; a kralj Karlo, istinski nasljednik, zadržat će ga; jer Bog, Nebeski Kralj, tako želi i otkrio je preko ove Služavke, i on će ući u Paris s valjanom četom. Ako ne želite vjerovati ovoj poruci od Boga preko Služavke, onda ćemo, gdje god vas našli, tamo udariti na vas, i stvoriti larmu veću od svake druge u Francuskoj kroz tisuće godina, ako ne prihvatite uvjete.

Čvrsto vjerujte da će Nebeski Kralj poslati Služavki više snaga nego što ćete vi ikad znati postići sa svim vašim napadima na nju i na njene valjane oružane ljude; a u razmjeni udaraca vidjet ćemo tko ima veće pravo od Nebeskog Kralja. Vi, vojvodo Bedforda, Služavka vas moli i zahtjeva da ne uzrokuje daljnja razaranja. Ako podmirite svoje račune, možete joj se pridružiti u pothvatu u kojem će Francuska postići najljepši podvig u Kršćanstvu. Pa dajte odgovor, ako želite uspostaviti mir u gradu Orléansu; ako to ne učinite, prizovite uskoro pameti ogromne povrede [koje ćete pretrpjeti].“

Nakon toga, Jeanne vodi vojsku na trodnevnu opsadu protiv mjesec dana dugog napada(ča) na Orléans, i ona postiže nemoguće: natjerala je Engleze na predaju. Nakon Orléansa Ivana je vodila armije Francuske, i njenog kralja do povijesne katedrale u Reimsu i okrunila ga kraljem Francuske. Kasnije taj kralj ju je izdao, pa su je zarobili u bitki u svibnju 1430., i prodali je Englezima kao zarobljenicu. Spalili su je na lomači Englezi i njihovi francuski puzavci koji su mislili da će je moći eliminirati spaljivanjem njenog tijela i tako spasiti vlastitu kožu. No ono što je Jeanne d'Arc pokrenula svojom misijom i svojom pobjedom protiv zla koje ju je pogubilo, spada u činjenje koje se ne može smjestiti unutar granica djelovanja koja je ona poduzela u vrijeme svog smrtnog života. Došlo je do pokreta postupka, kojeg je vodio Nikola Kuzanski, preuzevši ono što je Jeanne d'Arc predstavljala kao poslanje kao i njenu strast za slobodom i suverenosti naroda Francuske kao države, i pretvorio to poslanje u misiju oslobađanja cijelog čovječanstva od zeusijanskog carstva, i uništenja zla u društvu, koje ju je živu spalilo.

Četiri godine kasnije, 1435.g., papa s kojim je Kuza surađivao, i pomagao organizirati Kongress u Arrasu, kojem su nazočili Kuzini suradnici, uključujući i budućeg papu Pija II, u rujnu te godine organizirao je ponovno ujedinjenje zaraćenih strana unutar Francuske protiv engleskog osvajanja.

Dvije godine kasnije Kuza je napustio Vijeće Basela kao poslanik kojeg je papa poslao u Konstantinopol, u Bizant, sa zadaćom dovesti predstavnike Bizanta na [pregovore] koji su kasnije prerasli u Koncil u Firenzi, pod sjenom Brunelleschijeve kupole, za ponovno ujedinjenje Istočne i Zapadne crkve. Kuza je uspio u svojoj veličajnoj misiji i doveo je 200 predstavnika Bizanta, uključujući bizantskog cara, uključujući patrijarha Istočne pravoslavne crkve, i uključujući, poglavito, cjelokupne radove Platona, koje Zapad nikad prije nije vidio. 1440.g., samo dvije godine kasnije, to je nadahnulo Cosima Medicija na mobilizaciju kompletnog projekta prevođenja Platonovih djela i uspostavljanja Platonske akademije u Firenci.

Ono što je Kuza pokrenuo postalo je cjelokupna preobrazba društva. Ona je dovela 1461. do uspostave prve države nacije općeg dobra pod kraljem Lujem XI Francuske, sinom kralja kojeg je Jeanne d'Arc okrunila. Neposredno prije toga, između 1450.g i 1456.g, došlo je do drugog suđenja Jeanne-e d'Arc, sudskog postupka rehabilitacije, razriješivši nju a umjesto toga osuđujući suce, i razotkrivši zlo počinjeno nad Jeanne-om d'Arc u ime Crkve.

Ovaj proces Renesanse, koji je bio početak zbivanja iz kojeg je nastala kasnije Američka republika, bio je također temelj kasnijeg rada i strastvenog opredjeljenja Johannesesa Keplera i njegovog utvrđivanja čovječjeg uma i smjestivši ga u njegov pravi, središnji položaj u Sunčevom sustavu, svojim otkrićem harmonične organizacije Sunčevog sustava, i sposobnosti uma čovjeka, svakog čovjeka, kao što je izrekao Kuza u svom djeli *Concordantia catholica*, o jednakosti svih ljudi glede načela stvaralaštva.

Ovim se vraćamo na početne riječi glede značaja čovječanstva, značenja života, *poslanja čovječanstva*, i činjenice da je značenje života, u suprotnosti nametnutim vjerovanjem sustava carstva pod kojim je svijet trpio i trpi nakon umorstva Predsjednika Kennedyja u Sjedinjenim Državama i njegovim posljedicama, značenje života je ponašati se uistinu čovječanski u stvaralačkom procesu koji, dugo nakon tvoje smrti, uspostavlja trajni proces daljnjeg usavršenja i poleta moći i sposobnosti ljudskog roda, mijenjajući čak i nakon smrti čovjekova smrtnog tijela, značaj čovječanstva kao vrste.

Stoga ovo ispunjenje poslanja Jeanne-e d'Arc, koje još nije bilo sasvim dovršeno, preuzela je vrlo mala šaka vođa ozračja koje je postalo Renesansa, a predvodio ih je Kuza. Pitanje pred svima nama danas je, hoćemo li mi odgovoriti na strahote mogućeg nuklearnog rata, i strahote mogućeg istrebljenja ljudske vrste – hoćemo li odgovoriti kao što je mala Kuzina klika odgovorila na grozote učinjene Ivani Orleanskoj, i stvoriti u čovječanstvu novu stvar na osnovu ove iskre potencijala u procesu BRICSa, novu stvar koju još nitko nije ranije vidio?

.....

Zaključna napomena: Pouka prošlosti nije priča o pastirci, već o odlici čovječanstva koja pokreće povijest tog čovječanstva na višu razinu uspjehom (ili na nižu, neuspjehom nepoduzimanja obveze koja je pred njim). To je priča o hrabrosti skupa moralnih ljudi koji su nakon grozota koje je njihovo vlastito društvo izazvalo, osudili djela tog istog društva i tim moralnim hrabrim činom promijenili društvo proizvedši prekretnicu i novi tok povijesti čovječanstva, osvjetlivši novo značenje svrhe ljudskog života. Taj korak znamo kao Renesansu.

Buduće je više nego razvidno, da ljudi veoma malo znaju o misiji Jeanne-e d'Arc, njena misija još nije okončana, čeka svoje (moguće) okončanje! Kao što je Meagan Beets rekla,

hoćemo li odgovoriti na grozote ... , i stvoriti u čovječanstvu novu stvar na osnovu ove iskre potencijala u procesu BRICSa, novu stvar koju još nitko nije ranije vidio?